

## Arrest

nr. 287 577 van 14 april 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER  
Rue Charles Lamquet 155, bus 101  
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. DE TROYER en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit, bent u moslim en bent u afkomstig van de stad Elbasan. U bent achttien jaar oud en heeft uw middelbare studies afgerond in Albanië.*

*Toen u één jaar oud was, doodde uw vader A.G. (...) een politieagent. Uw vader werd veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf. De familieleden van het slachtoffer gaven te kennen dat ze het hierbij niet zouden laten. Uw zus Ar. G. (...) (O.V. (...)) reisde in 2014 naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 27 februari 2014. Haar verzoek om internationale bescherming werd door het CGVS geweigerd op 14 maart 2014 en deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd bij arrest nr. X d.d. 25/07/2014. Ze ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*In mei 2022 hoorde uw moeder geruchten dat u een risico zou lopen omwille van de wraak van het slachtoffer van uw vader. U rondde uw examens nog af en reisde op 1 juli 2022 met het vliegtuig naar België waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 28 juli 2022.*

*U vreest dat u in Albanië het slachtoffer kan worden van de wraak van de familie van het slachtoffer van uw vader.*

*Ter staving van uw verzoek legt u uw originele Albanese paspoort neer, alsook uw originele Albanese identiteitskaart en rijbewijs, enkele schooldocumenten en een rapport van een schoolpsycholoog waarin gesteld wordt dat u met psycho-emotionele problemen kampt omwille van de gevangenisstraf van uw vader.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

*Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.*

*In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u zich baseert op dezelfde motieven als deze die uiteengezet werden door uw zus Ar. G. (...) (O.V. (...)) in haar verzoek om internationale bescherming dat geweigerd werd door het CGVS omdat uw zus niet aannemelijk had gemaakt dat er sprake was van enige bedreigingen van de familieleden van het slachtoffer van uw vader, noch dat uw zus niet zou kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Albanese nationale autoriteiten indien zij enige problemen zou ondervinden met de familieleden van het slachtoffer van uw vader. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. In het arrest van de RvV wordt onder meer gesteld dat de veroordeling van uw vader voor het doden van een agent op basis van de neergelegde documenten vaststaat, maar dat de verklaringen van uw zus omtrent de bedreigingen die aan de basis lagen van haar vertrek uit Albanië vaag waren en er geen enkel begin van bewijs van werd neergelegd. De RvV stelde tevens dat de beslissing van het CGVS correct had aangetoond dat uw zus geen vrees voor vervolging had op basis van het gebrek aan bewijs van de bedreigingen, tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en een nieuwsartikel over de vervolging van uw vader, gebrekkige informatie over de familie die ze vreesde, de correcte houding van de politie in het kader van de arrestatie van uw vader, en onderzoek van de neergelegde stukken. De RvV wees er tevens op dat er geen enkel contact had plaatsgevonden tussen uw familie en die van het slachtoffer, noch dat er door uw familie enige poging werd ondernomen om hulp te krijgen van de Albanese autoriteiten zonder dat hiervoor afdoende verklaring werd geboden. Tot slot stelde de RvV dat uw zus' verklaringen over de familie die zij vreesde zeer vaag en weinig gedetailleerd waren. Uw zus ging niet in beroep tegen dit arrest, waardoor de beoordeling vaststaat behoudens er nieuwe elementen worden aangehaald die hier een ander licht op zouden kunnen werpen. Uit uw verklaringen blijkt echter geenszins dat u omwille van de daad van uw vader wel enige vrees voor vervolging zou hebben of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bepaald in de definities van internationale bescherming.*

*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. In december 2021 reisde u immers reeds naar België om uw zussen te bezoeken en een maand lang op vakantie te blijven zonder evenwel een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en vervolgens reisde u terug naar Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 03/10/2022, p. 3). Uw verklaring voor deze houding, u moest uw schooljaar nog afmaken in Albanië en uw moeder had u nog niet verteld dat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 7) kan uw nalaten niet rechtvaardigen. U beweerde immers dat u reeds sinds vijftienjarige leeftijd op de hoogte bent van het feit dat u moet oppassen voor de familieleden van de slachtoffers van uw vader (CGVS, p. 6). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en*

een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding getuigt dan ook geenszins van een nood aan internationale bescherming.

Verder kon u geen enkele informatie geven over het slachtoffer van uw vader of zijn familieleden waardoor u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u actueel door hen vervolging of ernstige schade zou vrezen. U stelde niet veel te weten over de gebeurtenis zelf (CGVS, p. 4), herinnert zich niet eens de naam van het slachtoffer (CGVS, p. 5), weet niet welke familieleden hadden gezegd dat ze het hierbij niet gingen laten (CGVS, p. 5), weet niet zeker of het slachtoffer kinderen had en kent hun namen in ieder geval niet (CGVS, p. 6), weet niet of het slachtoffer broers had (CGVS, p. 6), weet niet of er ooit onderhandeld is tussen de families om tot een vergelijk te komen (CGVS, p. 6), noch of er ooit iemand van uw familie de hulp inriep bij de politie (CGVS, p. 6). U heeft nochtans nog ongeveer wekelijks contact met uw vader in de gevangenis (CGVS, p. 2) en woonde tot uw vertrek uit Albanië bij uw moeder thuis (CGVS, p. 3) waardoor u zich perfect bij hen of bij uw grootvader (tot zijn overlijden) had kunnen inlichten over de gebeurtenis en over de familie die u beweert te vrezen. U stelde tot slot dat uw moeder in mei 2022 geruchten had gehoord dat u gevaar zou lopen (CGVS, p. 4) maar kon ook hierover geen enkele informatie geven daar u niet eens wist van welke personen uw moeder dit te horen kreeg (CGVS, p. 5). Uw complete apathie wat dit betreft ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees dan ook op manifeste wijze. Bovendien bleef u ook na de mededeling van uw moeder naar school gaan zonder dat u enige voorzorgsmaatregelen nam behalve dat u vergezeld werd door een buurjongen (CGVS, p. 8) hetgeen de ernst van enige vrees verder ondergraaft.

Uit het voorgaande volgt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u omwille van de moord door uw vader een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt het op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U haalde aan dat u niet weet of iemand van uw familie ooit de hulp van uw nationale autoriteiten inriep (CGVS, p. 6). Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uitdrukkelijk gevraagd of u zou kunnen rekenen op dergelijke bescherming, verwees u louter naar het beroep van het slachtoffer van uw vader (CGVS, p. 5). Dat u louter hierdoor geen beroep zou kunnen op de nationale autoriteiten in Albanië maakte u verder op geen enkele wijze concreet, zeker daar u noch de naam noch de concrete functie van het slachtoffer bij de Albanese autoriteiten kon preciseren (CGVS, p. 5, 6).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_albanie\\_algemene\\_situatie\\_20200615.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl> ) blijkt immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en

de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen aangezien uw identiteit, nationaliteit en scholing niet ter discussie worden gesteld in de huidige beslissing. Dat uw leerproces en psycho-emotionele welzijn beïnvloed werd door de sociale problemen van uw gezin met name de gevangenisstraf van uw vader, wordt op zich niet betwijfeld maar heeft geen verband met uw beweerdde problemen bij terugkeer naar Albanië.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending "van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen evenals van de gegrondheid en de wettigheid van de beslissing betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus".

Verzoeker betoogt:

*"Dat men ten eerste moet opmerken dat het asielerzoek van de zuster van verzoeker geweigerd werd onder ander wegens de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en een krantartikel.*

*Dat verzoeker niet benadeeld mag worden door de fouten die door zijn zuster gemaakt werden.*

*Dat op dezelfde wijze, verzoeker niet verantwoordelijk kan gesteld worden voor het gebrek aan informatie van zijn zuster en zijn moeder over de familieleden van het slachtoffer.*

*Dat het past zich alleen aan de persoonlijke verklaringen van verzoeker te houden, om zijn verzoek om bescherming te onderzoeken.*

*Dit, des te meer dat wanneer zijn zuster kennis genomen heeft van de beslissing van weigering, verzoeker zich niet in België bevond, maar wel in Albanië*

*Daar men dus niet aan verzoeker feiten mag verwijten, waarover hij zich niet kon noch mocht legitiem verdedigen..*

*Dat des te meer. tegenpartij niet het feit mag ontkennen dat wat de problematiek van de vendetta in Albanië betreft, de jongens meer geraakt zijn als de meisjes.*

*Dat zijn asielerzoek onafhankelijk van het verzoek van zijn zuster onderzocht moet worden."*

Met betrekking tot zijn houding, geeft verzoeker vervolgens aan:

*"Dat verzoeker nochtans een heel samenhangend uitleg gegeven heeft : inderdaad, toen hij in België gekomen is, was hij nog minderjarig.*

*Dat in Albanië, in geval van vendetta, de kinderen tot hun meerderheid bespaard worden.*

*Dat het wel heel later is dat de moeder van verzoeker opnieuw door de familie van het slachtoffer gecontacteerd werd, die rechtstreekse bedreigingen tegenover verzoeker geuit heeft.*

*Men moet herinneren dat verzoeker de enige jongen van de broeder- en zusterschap is.*

*Dat zijn moeder voor hem bang werd en de beslissing Albanië te verlaten werd genomen.*

*Dat zolang hij minderjarig was, de situatie nogal rustig bleef.*

*Dat zijn moeder hoopte dat deze zaak beëindigd was en dat de hele familie in rust zou kunnen leven.*

*Dat dit helemaal geloofwaardig is, gezien de anciënniteit van de feiten die ten gronde van de vendetta liggen.*

*Dat zodra verzoeker zijn meerderjarigheid bereikt heeft, zijn de problemen herbegonnen zijn.*

*Dat dit argument dus niet gegrond is ."*

Verzoeker vervolgt:

*"Dat inderdaad verzoeker nog heel jong was toen hij Albanië met zijn familie heeft moeten verlaten.*

*Dat hij ook hoopte dat deze vendetta vergeten zou zijn.*

*Dat zijn vertrek in haast gebeurde.*

*Dat het voor hem, van weinig belang was te weten welke naam het slachtoffer droeg, de samenstelling van zijn familie te kennen of nog andere informatie over hen te hebben.*

*Dat wat voor hem belangrijk was, was het land te verlaten.*

*Dat we moeten herinneren dat, toen zijn vader deze moord pleegde, hij alleen maar een jaar oud was.*

*Dat wanneer hij vernomen heeft dat zijn vader gedetineerd was, hij niets meer daarover wilde weten om het beeld dat hij van zijn vader kon hebben niet aan te tasten.*

*Dat het feit niet over meer informatie te willen beschikken een soort bescherming voor hem was.*

*Dat hij, daarboven toen hij in België aangekomen is niet wist, dat dit belangrijk zou zijn voor zover er niet aan de moord waarvan zijn vader zich schuldig maakte en zijn gevangenschap getwijfeld werd.*

*Dat vanaf het moment dat er aan al deze elementen niet betwijfeld wordt, tegenpartij het feit niet kan betwisten dat vendetta een echt probleem in Albanië is en dat ze vaak voorkomt.*

*Dat tegenpartij schijnt het fundamenteel punt van zijn asielerzoek in het nauw te brengen: het is van weinig belang te weten wie inderdaad vermoord werd maar wel de gevaren waaraan verzoeker, ten gevolge van deze moord vandaag blootgesteld wordt.*

*Overwegend dat tegenpartij ook aan verzoeker verwijt niet veel informatie te hebben over wat zijn moeder gehoord heeft met betrekking over het gevaar dat hij in Albanië liep.*

*Dat verzoeker daarover inlichtingen gaat inwinnen."*

Met betrekking tot de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië, voer verzoeker verder aan:

*“Dat nochtans, tegenpartij zeker zeer goed over de vendetta in Albanië gedocumenteerd is en over het feit dat de autoriteiten geen doeltreffende bescherming willen of kunnen geven.*

*Dat het verslag waarover tegenpartij in de betwiste beslissing melding maakt, verschillende problemen die in Albanië heersen vermeldt :*

*(...)*

*Dat er echter geen informatie wordt verstrekt over het al dan niet doeltreffend zijn van de politiebescherming bij gezinsconflicten.*

*Dat er geen enkele aanwijzing is dat de Albanese politie thans competent en effectief is.*

*Dat voorts tegenpartij, zich bewust van de zwakheid van haar onderzoek naar de doeltreffendheid van de Albanese politie, benadrukt dat stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door de politie aan de kaak te stellen.*

*Dat, wat betreft de ombudsman, het algemeen bekend is dat de ombudsman slechts over een zeer beperkte macht beschikt en dat hij de beslissingen niet kan doen toepassen, maar dat hij optreedt als waarnemer van de schendingen van de Mensenrechten.*

*Dat eveneens blijkt dat de financiële middelen van de ombudsman ruim onvoldoende zijn.*

*Dat wat de NGO's betreft, zij hoofdzakelijk onderzoeksverslagen schrijven zonder werkelijk doeltreffende bescherming te bieden.*

*Dat niets in de documentatie van tegenpartij erop wijst dat deze NGO's betrokken zijn en zouden zijn bij vendettazaken.*

*Dat hetzelfde geldt voor de Commissaris voor de bescherming tegen discriminatie.*

*Dat tegenpartij dus geen informatie heeft verstrekt op grond waarvan de rechtsmacht alhier zou kunnen oordelen dat de Albanese autoriteiten voldoende bevoegd zijn om aan verzoeker een daadwerkelijke bescherming te bieden, en meer bepaald, in het kader van vendettazaken.*

*Dat daaruit ook blijkt dat de (...)*

*Dat (...)*

*Dat de organisatie nog verder gaat, stellend dat (...)*

*Dat, steeds volgens dit verslag, interne vluchtmogelijkheden niet bestaan (...)*

*Dat bovendien (...)*

*Dat vastgesteld dient te worden dat de documentatie van tegenpartij zeer algemeen is en geen verband houdt met het specifieke probleem van de vendetta in ALBANIË.*

*Dat de ingediende documenten aantonen dat de vrees van verzoeker geloofwaardig is.”*

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“- de bestreden beslissingen te hervormen;*

*- en hem aldus rechtstreeks de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Geneve of, ten subsidiaire titel, de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 toe te kennen;*

*- ten volkomen subsidiaire titel, de bestreden beslissingen nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoek terug te zenden”.*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog informatie van OSAR van 2016 inzake de praktijk van vendetta in Albanië bij het verzoekschrift (bijlage 2).

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

*“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

*(...)*

*b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;*

*(...)*

*§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*

*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

Verzoeker betwist de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

*"Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek."*

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar naar eigen zeggen slachtoffer zou riskeren te worden van een vendetta.

Inzake verzoekers vermeende vrees om slachtoffer te worden van een vendetta, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

*"In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat u zich baseert op dezelfde motieven als deze die uiteengezet werden door uw zus Ar. G. (...) (O.V. (...)) in haar verzoek om internationale bescherming dat geweigerd werd door het CGVS omdat uw zus niet aannemelijk had gemaakt dat er sprake was van enige bedreigingen van de familieleden van het slachtoffer van uw vader, noch dat uw zus niet zou kunnen rekenen op de hulp en/of bescherming van de Albanese nationale autoriteiten indien zij enige problemen zou ondervinden met de familieleden van het slachtoffer van uw vader. Deze beslissing werd bevestigd door de RvV. In het arrest van de RvV wordt onder meer gesteld dat de veroordeling van uw vader voor het doden van een agent op basis van de neergelegde documenten vaststaat, maar dat de verklaringen van uw zus omtrent de bedreigingen die aan de basis lagen van haar vertrek uit Albanië vaag waren en er geen enkel begin van bewijs van werd neergelegd. De RvV stelde tevens dat de beslissing van het CGVS correct had aangetoond dat uw zus geen vrees voor vervolging had op basis van het gebrek aan bewijs van de bedreigingen, tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en een nieuwsartikel over de vervolging van uw vader, gebrekkige informatie over de familie die ze vreesde, de correcte houding van de politie in het kader van de arrestatie van uw vader, en onderzoek van de neergelegde stukken. De RvV wees er tevens op dat er geen enkel contact had plaatsgevonden tussen uw familie en die van het slachtoffer, noch dat er door uw familie enige poging werd ondernomen om hulp te krijgen van de Albanese autoriteiten zonder dat hiervoor afdoende verklaring werd geboden. Tot slot stelde de RvV dat uw zus' verklaringen over de familie die zij vreesde zeer vaag en weinig gedetailleerd waren. Uw zus ging niet in beroep tegen dit arrest, waardoor de beoordeling vaststaat behoudens er nieuwe elementen worden aangehaald die hier een ander licht op zouden kunnen werpen."*

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Verzoeker kan immers niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat verweerder, onder meer omdat hij zich hiertegen indertijd niet kon verdedigen, geen rekening mocht houden met en niet vermocht te verwijzen naar de beslissing die verweerder nam en het arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen velde ten aanzien van zijn zus, dat met de verklaringen van zijn zus geen rekening zou mogen worden gehouden, dat enkel met zijn eigen, persoonlijke verklaringen zou mogen worden rekening gehouden en dat zijn verzoek om internationale bescherming als volledig losstaand van dat van zijn zus zou moeten worden onderzocht. Uit de stukken van het dossier en de inhoud van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, blijkt immers duidelijk en genoegzaam dat verzoeker zich in het kader van zijn voorliggende verzoek om internationale bescherming in wezen beroept op dezelfde asielmotieven als deze die eerder door zijn zus werden uiteengezet in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en dat het beweerd probleem dat aan zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming ten grondslag ligt, met name de vrees slachtoffer te worden van een vendetta vanwege de familieleden van het slachtoffer van zijn vader, hetzelfde is als het probleem dat ten grondslag lag aan het verzoek om internationale bescherming dat zijn zus indiende. Bijgevolg vermocht verweerder betreffende deze asielmotieven en dit probleem in de bestreden beslissing die werd genomen ten aanzien van

verzoeker weldegelijk op dienstige wijze te verwijzen naar en te citeren uit de beslissing die werd genomen en het arrest dat werd gevelde ten aanzien van de zus van verzoeker. De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, immers alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn en met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is namelijk een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Eveneens verhindert niets dat in het kader van dit onderzoek rekening wordt gehouden met de vaststellingen die werden gedaan in de beslissingen die werden genomen en de arresten die werden gevelde ten aanzien van familieleden die zich beroepen of beriepen op dezelfde feiten en asielmotieven. Dat er ten aanzien van verzoekers zus en in het kader van haar verzoek om internationale bescherming door zowel verweerder als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds werd geoordeeld dat aan de vendetta die ook door verzoeker wordt aangevoerd en aan de vrees die verzoekers zus op deze basis beweerde te koesteren geen geloof kon worden gehecht, en dit omdat verzoekers zus hierover vage verklaringen aflegde, hierover geen enkel begin van bewijs bijbracht, verklaringen aflegde die in strijd waren met een nieuwsartikel over de vervolging van verzoekers vader, over gebrekkige informatie beschikte over de familie die zij beweerde te vrezen en zeer vage en niet-gedetailleerde verklaringen aflegde over de familie die zij beweerde te vrezen, omdat de politie correct had gehandeld in het kader van de arrestatie van verzoekers vader, omdat er geen enkel contact had plaatsgevonden tussen de familie van verzoeker en de familie van het slachtoffer en omdat er door de familie van verzoeker niet de minste poging werd ondernomen om hulp te krijgen van de autoriteiten zonder dat daarvoor een afdoende verklaring werd geboden, doet, ook wanneer er rekening gehouden wordt met verzoekers bewering dat jongens in het kader van vendetta's meer worden gevisieerd dan meisjes, weldegelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vrees voor vervolging die verzoeker op diezelfde grond beweert te koesteren.

Uit verzoekers eigen verklaringen, blijkt daarenboven geenszins dat hijzelf omwille van de daad die zijn vader in een ver verleden pleegde wel enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

*“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw houding niet in overeenstemming is met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. In december 2021 reisde u immers reeds naar België om uw zussen te bezoeken en een maand lang op vakantie te blijven zonder evenwel een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en vervolgens reisde u terug naar Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 03/10/2022, p. 3). Uw verklaring voor deze houding, u moest uw schooljaar nog afmaken in Albanië en uw moeder had u nog niet verteld dat uw leven in gevaar was (CGVS, p. 7) kan uw nalaten niet rechtvaardigen. U beweerde immers dat u reeds sinds vijftienjarige leeftijd op de hoogte bent van het feit dat u moet oppassen voor de familieleden van de slachtoffers van uw vader (CGVS, p. 6). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, quod non in casu. Uw houding getuigt dan ook geenszins van een nood aan internationale bescherming.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij opnieuw laat uitschijnen dat zijn moeder hem nog niet zou hebben meegedeeld dat zijn leven in gevaar was, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker hiermee, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, niet kan verklaren waarom hij ervoor opteerde om in januari 2022 vrijwillig vanuit België terug te keren naar Albanië. Evenmin kan hij zijn houding verklaren door te beweren dat zijn moeder en hijzelf zouden hebben gehoopt dat de vendetta was beëindigd en dat de familie met rust zou worden gelaten. Verzoeker zelf gaf eerder immers duidelijk aan dat hij reeds sedert hij vijftien jaar was op de hoogte was van het feit dat hij moest oppassen voor de familieleden van het slachtoffer van zijn vader. Aldus blijkt dat hij weldegelijk op de hoogte was van het bestaan van de vendetta en het mogelijke risico dat hij in dit kader liep. Bovendien zou ook zijn zus Albanië reeds in 2014 hebben verlaten omwille van het bestaan van de beweerde vendetta. Daarenboven reisde verzoeker in december 2021 naar België om zijn zussen, waaronder de voornoemde zus, te bezoeken en bleef hij hier een maand op vakantie. Dat hij wanneer hij besloot terug te keren naar Albanië niet op de hoogte zou zijn geweest van het bestaan van de vendetta en van het risico dat hij in dit kader liep, kan aldus hoegenaamd niet ernstig worden genomen. Verzoekers houding klemmt bovendien nog des te meer daar hij in het verzoekschrift zelf benadrukt dat kinderen

(slechts) zolang zij minderjarig zijn en tot aan hun meerderjarigheid worden gespaard in het kader van een vendetta. Verzoeker werd in januari 2022 immers achttien jaar en dus meerderjarig. Dat hij uitgerekend op het moment waarop hij meerderjarig werd en waarop de vermeende vendetta volgens zijn eigen verklaringen voor hem problemen kon opleveren besloot om terug te keren naar Albanië, is in het geheel niet geloofwaardig, kan hoegenaamd niet worden gerijmd met en getuigt geenszins van de beweerde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin in zijner hoofde.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

*“Verder kon u geen enkele informatie geven over het slachtoffer van uw vader of zijn familieleden waardoor u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u actueel door hen vervolging of ernstige schade zou vrezen. U stelde niet veel te weten over de gebeurtenis zelf (CGVS, p. 4), herinnert zich niet eens de naam van het slachtoffer (CGVS, p. 5), weet niet welke familieleden hadden gezegd dat ze het hierbij niet gingen laten (CGVS, p. 5), weet niet zeker of het slachtoffer kinderen had en kent hun namen in ieder geval niet (CGVS, p. 6), weet niet of het slachtoffer broers had (CGVS, p. 6), weet niet of er ooit onderhandeld is tussen de families om tot een vergelijk te komen (CGVS, p. 6), noch of er ooit iemand van uw familie de hulp inriep bij de politie (CGVS, p. 6). U heeft nochtans nog ongeveer wekelijks contact met uw vader in de gevangenis (CGVS, p. 2) en woonde tot uw vertrek uit Albanië bij uw moeder thuis (CGVS, p. 3) waardoor u zich perfect bij hen of bij uw grootvader (tot zijn overlijden) had kunnen inlichten over de gebeurtenis en over de familie die u beweert te vrezen. U stelde tot slot dat uw moeder in mei 2022 geruchten had gehoord dat u gevaar zou lopen (CGVS, p. 4) maar kon ook hierover geen enkele informatie geven daar u niet eens wist van welke personen uw moeder dit te horen kreeg (CGVS, p. 5). Uw complete apathie wat dit betreft ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees dan ook op manifeste wijze.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat hij zou hebben gehoopt dat de vendetta afgesloten en vergeten was, ontbeert zoals reeds hoger werd opgemerkt iedere ernst en iedere geloofwaardigheid. Dat verzoeker het beeld dat hij van zijn vader had niet wilde beschadigen, nog maar één jaar was toen zijn vader de moord pleegde en nog heel jong was toen hij Albanië verliet, kan evenmin een dienstige verklaring bieden voor zijn verregaande onwetendheid en desinteresse inzake het voorgaande. Hoewel dit mogelijks zou kunnen verklaren waarom hij zich initieel niet informeerde omtrent het voorgaande, kan dit namelijk hoegenaamd niet verklaren waarom hij ook naliel dit op latere leeftijd te doen. Aangezien verzoekers zus reeds in 2014 zou hebben besloten om Albanië naar aanleiding van de vendetta te verlaten en aangezien verzoeker reeds vanop zijn vijftiende zou hebben geweten dat hij ook zelf moest oppassen voor de familieleden van het slachtoffer van zijn vader, kon wel degelijk worden verwacht dat verzoeker zich hierover zou hebben geïnformeerd. Minstens kon worden verwacht dat hij zulks zou hebben gedaan na zijn terugkeer naar Albanië. Op dat ogenblik was hij immers reeds meerderjarig. Bovendien zou hij reeds in mei 2022 te horen hebben gekregen dat hij gevaar liep in het kader van de vendetta. Daarenboven maakte hij vervolgens eerst nog rustig zijn school af en verliet hij slechts in juli 2022 zijn land van herkomst. Aldus had verzoeker, in tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen waar hij beweert dat “zijn vertrek in haast gebeurde” nog ruimschoots de kans om zich terdege omtrent het voorgaande te informeren alvorens de ingrijpende beslissing te nemen om zijn land van herkomst te verlaten. Het betrof namelijk essentiële informatie teneinde het risico dat hij liep in te schatten. Minstens kon worden verwacht dat verzoeker zulks na zijn aankomst in België zou hebben gedaan, al was het maar in het kader van zijn onderhavig verzoek om internationale bescherming en met het oogmerk om dit verzoek te kunnen ondersteunen aan de hand van de nodige, cruciale informatie over zijn vermeende belagers. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker kennelijk naliel dit te doen, hoewel hij daartoe blijkens zowel zijn voormelde verklaringen bij verweerder als de inhoud van het verzoekschrift duidelijk de mogelijkheid had, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet andermaal en op fundamentele wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

Verzoeker laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

*“Bovendien bleef u ook na de mededeling van uw moeder naar school gaan zonder dat u enige voorzorgsmaatregelen nam behalve dat u vergezeld werd door een buurjongen (CGVS, p. 8) hetgeen de ernst van enige vrees verder ondergraaft.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden. Dat verzoeker, zo hij werkelijk zou zijn bedreigd in het kader van een vendetta en ondanks dat hij intussen meerderjarig was geworden, eenvoudigweg naar school

zou zijn blijven gaan zonder daarbij enige bijkomende voorzorgsmaatregel te treffen, ontbeert iedere ernst en iedere geloofwaardigheid.

Het geheel van de voormelde vaststellingen is in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de vermeende vendetta, zoals aangevoerd door verzoeker, en aan de vrees voor vervolging die verzoeker in dit kader beweert te koesteren.

Gezien de voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende vrees voor vervolging ten gevolge van een vendetta, is verzoekers kritiek op de overige, overvloedige motieven die in de bestreden beslissing zijn opgenomen en die betrekking hebben op de beschermingsmogelijkheden in verzoekers land van herkomst in het geval van een vendetta, voor het overige niet dienstig en kan deze kritiek op zich niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar algemene informatie omtrent de praktijk van vendetta in Albanië ook niet dienstig. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet *in concreto* worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Omwille van deze redenen, kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij boudweg en op algemene wijze poneert dat "*de ingediende documenten aantonen dat de vrees van verzoeker geloofwaardig is*".

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT